

оказа се, че дружинитѣ и щаба на опълчението се опжтиле съ отряда на генерала Гурко още отъ вечерьта, слѣдователно, надвечеръ ще бѣдѣтъ вече на втория конакъ, а въ Търново останале колата съ една дружина. По причина на болѣстѣта ми не можихъ днесъ да се явѣ на Великия Князь и на началника на полевия щабъ. Голѣмъ пекъ; почти цѣль денъ преседѣхъ на балкона, като се радвахъ на живописната околнестъ на Търново и като гледахъ движението на войската, която стоеше на бивуакъ по широката равнина на половинъ верста отъ града.

Отъ балкона се вижда още и кулата, въ която се намира главната кватира.

1-ий ЮЛИЙ.

Станахъ рано, завзехъ се да се готвѣ за предстоящитѣ представлявания и явявания на началството. Въ 10 часа, въ походна парадна форма и въ Български калпакъ, отидохъ къмъ ставката на Главнокомандующия.

Главната Кватира се помѣстява малко по надалечъ, на една верста отъ града, въ кулата на нѣкой си паша. Великия Князь живѣе въ шатъръ, обтѣгнатъ въ градината, вжтрѣ въ двора; тѣй сѣщо въ шатри живѣятъ и Великия Князь Николай Николаевичъ младшии и свитата. Генералъ Адъютантъ Непокойчинскій и щаба завзематъ зданието на кулата, надъ която се развѣва знамето на Главнокомандующия. При самата протка на двора, срѣщнахъ се съ Князя Черкаски: той ме позна, сирѣ ме и ми каза двѣ три любезни фрази. Не знамъ каква бѣше тая милость! Главнокомандующия бѣше завзетъ нѣщо си въ своя шатъръ съ началника на щаба; азъ се исправихъ до едно дърво, до самия шатъръ; слѣдъ 5 минути излезе генералъ Непокойчинскій, а слѣдъ него и Великия Князь. Нему му се, вѣроятно, мѣрна българския калпакъ, тѣй като той веднага се обърна къмъ мене: «А ти отъ дѣ си?» — Отъ българското опълчение, полковникъ де-Прерадовичъ, Ваше Императорско Височество! — «Ти дѣ отъ наирѣдъ служи, въ лейбъ уланиѣ ли?» Тогавъ азъ обяснихъ, че понаирѣдъ съмъ служилъ въ стрѣлковия на Негово Вели-